

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu prevederile Tratatului de Aderare, România trebuie să se alinieze la legislația europeană de mediu, în cadrul unor obligații ferme ce implică investiții considerabile în decursul unei perioade relativ scurte.

Pentru alinierarea cu aquis-ul comunitar în sectorul de apă/apă uzată, România trebuie să asigure respectarea în mod deosebit a prevederilor Directivei 98/83/CE privind calitatea apei destinață consumului uman, Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane și Directivei Cadru 2000/60/CE. Toate aceste reglementări comunitare sunt transpusă în legislația națională.

Pentru conformarea cu cerințele privind tratarea apelor urbane reziduale este necesară implementarea Directivei 91/271/CEE, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 privind aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, modificată și completată prin prevederile Hotărârii Guvernului nr. 352/2005.

Tratatul de Aderare prevede, în ceea ce privește apele reziduale, următoarele:

„Art. 3. – Statele membre trebuie să asigure ca toate aglomerările să fie echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale.

Art. 4. – Statele membre trebuie să asigure ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente (în urma negocierilor de aderare, România a declarat întregul său teritoriu drept zonă sensibilă, acest aspect având drept consecință obligația că toate aglomerările umane cu mai mult de 10.000 locuitori - să fie prevăzute cu stații de epurare – pentru eliminarea azotului și fosforului).

Art. 5.2. – Statele membre trebuie să asigure că apele reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4.”

România are obligația să asigure extinderea sistemelor de colectare, astfel că până în 2020 să fie realizată în proporție de 100%.

Operatorii regionali din țară, cărora unitățile administrativ-teritoriale le-au delegat gestiunea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare, au derulat și derulează programe de investiții care vizează extinderea și reabilitarea infrastructurii de apă și apă uzată, cu scopul conformării cu obiectivele asumate de România.

De asemenea, acești operatori regionali și-au asumat la rândul lor atingerea unor indicatori de performanță prin semnarea contractelor de finanțare pentru proiectele majore. În mod invariabil, unul din acești indicatori de performanță îl reprezintă gradul de conectare la rețea de canalizare.

Chiar dacă în momentul emiterii autorizației de construire se stipulează obligativitatea racordării la rețele în termen de 6 luni de la finalizarea construcției și chiar dacă regulamentul serviciului operatorilor prevede obligația racordării, aceste prevederi nu sunt suficiente și nu rezolvă problema utilizatorilor care nu renunță la fosele septice și refuză racordarea la rețele.

Soluția în această situație ar fi existența unui cadru legal (la nivel național) care să oblige cetățenii ce locuiesc în imobile aflate pe străzi cu rețea de canalizare să prezinte dovada nepoluării solului și apei freatici, cu scopul protejării mediului înconjurător.

Față de cele prezentate am elaborat propunerea legislativă, anexată, pe care o supunem spre adoptare, în procedură de urgență, Parlamentului.

Inițiatori,

Deputat PSD – Neculai IFTIMIE

Deputat ALDE – Ică Florică CALOTĂ